

Асенъ Разцвѣтниковъ

Пиянъ дѣдо

Ехъ, ти вино тригодишно
и ракийо върла!

Сила имамъ — да надвия
ламя седмогърла.

Улицата се огъва,
клати се полето,
като шатра въ лътна буря
се люлѣй небето.

Тукъ-тамъ срѣщатъ ме огради,
блѣсвамъ ги съ главата —
като идатъ все възъ мене,
кривъ ли съмъ, бе братя!

Хей вържете си, бе хора,
зидоветъ луди!

Ще съборя нѣкой — после
цѣлъ свѣтъ ще се чуди.

Азъ пѣкъ малко ще полегна
хе подъ тая бука.

Който бърза — да си ходи!
Азъ ще чакамъ тука.

И ще гледамъ: както тичатъ
кжци и градини,
все и нашата махлица
тука ще намине.

Все ще мога да позная
моята кжщурка
и на прага — мойта баба
съ писаната хурка.

Тукъ е хладничко и меко,
сякашъ, че съмъ въ рая —
бѣхтвамъ ли азъ пѣтъ, когато
леснина си зная!